

Bitterheten ökar

– **Vi är övergivna, bortglömda, nakna, utan hopp.** Vi har förstått omvärldens budskap, säger Nafaa Salem Mohamed, en talesman för alltför frustrerade och bittra västsaharier i flyktinglägren i Saharas karga öken. Samtidigt som FN:s matransoner minskar, ser flyktingarna hur EU knyter Marocko allt närmare sig och hur FN sedan 1966 inte har genomdrivit avkoloniseringen av Västsahara.

Alla politiker med insikt i Västsaharafrågan vet, att västsaharierna har rätt till självbestämmande och självständighet, att Marockos ockupation innebär stöld av naturresurser, övergrepp och våld mot civilbefolkning i den ockuperade delen av Västsahara, att flyktingarnas 33 år långa umbärande i läger i ständig väntan på att omvärlden till slut ska agera är en internationell skandal.

Ändå fortsätter det.

Att inte fler svenska politiker med tyngd och kraft agerar inom FN och EU mot framför allt Frankrike är beklämmande. Sverige har en lysande chans att reparera skadan när man blir EU:s ordförandeland i sommar.

Maima greps 1976 av marockansk polis, när hon var 14 år, för att hennes bröder var Polisarioaktivister. Hon satt 16 år i ett hemligt skräckfängelse.

Den 23 februari 2009 greps en 16-årig västsaharisk flicka, Hayat Rgaibi, i El Aaiún av sex marockanska poliser som förde bort henne, slet av henne kläderna, förgrep sig på henne sexuellt och hotade att döda henne om hon skulle publicera sitt vittnesmål på Internet.

Det har hon gjort.

Hon är en av många västsaharier som har utsatts för repressalier efter EU-kommissionens besök i januari men trots det vågar göra motstånd.

Vilka makthavare lyssnar?

Lena Thunberg,
redaktör för Västsahara

Lena Thunberg